

Kong Frederik 3dies Reskript og Forordning af 18de Juli 1668, som dog var udgiven næsten 15 Aar førend den danske Lov blev publiceret; om man nu ville antage, at denne Forordning, som en særdeles Lov for Fiske-Brugtet i Guden-Laen og Randers Fjord endnu var anvendelig, uden at de i Lovens 5te Bog 10de Cap. om Fisseriet anførte Lovbud kunde anses at være substituerede i dets Sted tilligemed de andre siden den Tidjergangne Kongelige Anordninger, saa indeholder høist bemeldte Forordning dette Reskript dog ikke nogen Bestemmelse angaaende Kringelgarns Brug; thi dette Slags Garn findes dog ei at være nævnet eller forbuden, og dermed kan heller ikke fanges uden stor Fisk. — Ved den i Sagen anhängig gjorte Dom-Støvning, og den derpaa grundede Paaastand har Citanten i Særdeleshed sat i Rette, at det Kringelgarn, som Fiskeforpagterne i Aaret 1795 havde bemægtiget sig paa Landet ved Fjorden nedenfor Uggelhusene, og hvilket Garn under de senere førte Thingsvidner, jaavel som nu under Hovedsagen stedse har været tilstede, ved denne Rettes Dom maatte kjendes at blive forbudt. — Hvad Jøie Citanten kunde have til hans fremsatte Paaastand i Henseende til nys bemeldte Kringelgarn, det vil siden nærmere blive at betragte. Men at jaavel dette Slags Garn, som andre Tidste-Redstaber paa visse Steder og under visse tilfældige Omstændigheder kan anses at være ulovlige heri Guden-Laen og Randers Fjord, det er en indlysende Følge af den Bevilgning, som oftbemeldte Frisenvold Løregaard har til at fiske midtstrøms eller i Seilbybet lige ned til Udbybet; thi det maa blive en Virkning jaavel af denne som enhver anden tilladende Lov, at, naar den, der haver et Privilegium, vil udøve de dermed givne Rettigheder, saa hverken maa eller bør Andre derimod lægge ham Hindringer i Veien. Paa Grund af denne Sætning kan det ei heller blive de indstævnte Uggelhusbeboere tilladt at bruge nogen Slags Fiskegarn i Seilbybet eller midtstrøms i Gudenaaen og Randers Fjord, for dermed at drive Fiskeri til Fornørmelse for Frisenvold Løregaard. — Endelig vil det for det Tredie komme under Betragtning, om Uggelhusmændene have gjort dem skyldige i ulovligt Fiskeri. Ved det under Sagen fremlagte Thingsvidne fra Randers Bythingsret ført i Aaret 1790, er det godtgjort ved en Del Vidner, at der i det samme Aar blev tvende Gange borttagne Kringelgarn fra Uggelhusbeboerne, den ene Gang hængte disse Garn paa Landet nedenfor Uggelhusene ved Fjorden, og den anden Gang antraffes der et Kringelgarn, som stod i Dybet og med den ene Ende ind paa Grunden, hvilket Garn ogsaa blev taget, men paa begge disse Eftersøgninger eller Inkvisitionsreiser have Inkvisorerne ingen Rettes Betjent haft med sig, og hvor disse Fiskegarn siden ere bleve af, derom findes Intet oplyst under Sagen, og ei heller er der fremsat nogen Paaastand enten om Garnenes Konfiskation eller Strafbøder af de, der have brugt dem, men hvilket dog ialtsald efter de her forudsatte Grundsætninger ei heller kunde finde Sted uden mulig i Henseende til det i Vandet antrufne Garn. Udi dette Thingsvidne have en Del Vidner vel forklaret, at Kringelgarn var af det Slags Fiskeredstaber, som brugtes i Seilbybet til at fange Lax og store Ørreder med, men de have og tillige vunden, at de ei kjendte deslige Garns Indretning; sølgelig maa det altsaa kaldes i Tvivl, om de have vidst, hvad enten disse samme Garn ligeledes kunde bruges til Fiskeri paa Grunden eller ei.

Videre have Frisenvold Løregaards Fiskeforpagtere i Februar Maaned 1795 tvende Gange eftersøgt om ulovlig Fiskeri og Fiskeredstaber i Randers Fjord, og da have de atter første Gang borttaget et Kringelgarn eller Bøvelgarn, der hængte paa Pæle paa Landet ved Fjorden nedenfor Uggelhusene, den anden Gang, de kom igjen, har de ei borttaget noget af de paa Landet forefundne Garn; men dog findes ikke det ringeste Spor til at nogen Rettes Betjent disse 2de Gange har været med, uagtet at Saadant dog burde have stet i Analogi med Plakaten af 28de August 1790, der udtrykkelig befaler, at ved ulovlig Båndgarns Optagelse i Limfjorden (hvor Fiskeriet dog er ulige større end i Randers Fjord) altid skal være tilstede en af Rettes Betjente eller en af Øvrigheden dertil bestiftet Person tilligemed tvende Vidner, da dette nu findes at have været efterladt, saa følger det ligeledes deraf, at de inkvirerende Fiskere vare uberettigede til at anholde og borttage noget Fiskeredstaber paa egen Haand og de Frisenvold Løregaard givne Privilegier (forsaavidt deraf er fremkommen under Sagen), give Fiskerne heller ikke nogen Hjemmel dertil, og uden saadan særdeles Tilladelse kunde det ligesaa lidt være tilladt Frisenvold Fiskeforpagtere, som enhver Anden udenfor, paa egen Haand at bemægtige sig Uggelhusenes Beboeres Fiskeredstaber, efter at foran alligerede Plakat var publiceret, uden Medfølgelse af de der anordnede Rettes Betjente. — Under det Thingsvidne, som i Anledning af dette i Aaret 1795 borttagne Garn samme Aar er bleven ført ved Frisenvold Virkething, er det bevist, at endel af Uggelhusbeboerne, der kom ned til Fjorden til Fiskeforpagteren og de Personer, som vare i Følge med ham, den sidste Gang disse vare der for at inkvirere, have vist dem grove og